

СЕЗОН
2022

концертен комплекс

www.sofiaphilharmonic.com

БЪЛГАРИЯ

БЮЛЕТИН | ФЕВРУАРИ 2022

■ НОВИНИ

Оркестърът на Концертгебау превърна залата си във фризьорски салон като акт на несъгласие с мерките, въведени от правителството на Нидерландия

АМСТЕРДАМ

Кралският Концертгебау оркестър ще свири отново пред публика, но с ограничен капацитет. До това разхлабване на мерките се стига след акцията на културните институти в страната, които решиха, че ще превърнат залите си във фризьорски салони, за да може да се срещнат със зрители.

Актът е в знак на несъгласие към мерките на правителството да отворят фризьорските салони, но културните зали не. В крайна сметка след голям обществен и медиен отзвук от целия свят, нидерландците отново ще могат да посещават концерти и други културни събития.

ВИЕНА

На 15 февруари Берлинската филхармония и главният ѝ диригент Кирил Петренко гостуват в Златната зала на Музикферайн. В програма-

та за концерта са подготвили произведения от Брамс и Сук. Солист ще бъде световноизвестният пианист сър Андраш Шиф.

На 16 февруари ще изпълнят и втори концерт под палката на Петренко, но програмата включва Цимерман, Лютославски и отново Брамс, този път със Симфония №2.

БЕРЛИН

В три поредни вечери от 25 до 27 февруари Густаво Дудамел ще дирижира оркестъра на Берлинската филхармония. В програмата: Симфония №2 от Малер. Билетите са изчерпани дни по-рано. Солисти са Надине Сиера – сопрано и Мариане Кребаса – мецосопрано.

МОСКВА

Главният гост диригент на Софийската филхармония Саша Гьотцел дирижира на 26 февруари оркестъра на Мариинския театър операта

„Идоменей, цар на Крит“ (концертно изпълнение) от В. А. Моцарт.

Българската публика го очаква в зала „България“ през март и април с концерти на 6 март и 21 април със солисти Лидия Байч – цигулка и Людмил Ангелов – пиано.

ОСЛО

На 17 февруари Юлиан Рахлин гостува на Филхармонията в Осло, където ще представи Първия концерт за цигулка от Шостакович. Юлиан Рахлин е признат за един от най-добрите интерпретатори на това произведение. Диригент е Клаус Мякиля, чиято популярност в света става все по-голяма.

Софийската публика ще има удоволствието да чуе същия концерт под диригентството на маестро Найдено Тодоров на 10 февруари. В програмата на вечерта е включена и Симфония „Матис Художникът“ от Хиндемит.

РЯДЪК ПО ВЗАИМНОСТ МУЗИКАНТСКИ АКТ

Емил Табаков, Светлин Русев и Софийската филхармония се събраха в абсолютно единомислие на концерта си на 20 януари. Осмелилите се да бъдем в зала "България", въпреки заплашителните графики в разпространението на поредния ковид-щам, преживяхме рядко и поради това здравословно музикално приключение с музика на Табаков и Росини/Респики.

В първата част на вечерта се осъществи софийската премиера на Концерта за цигулка от Табаков, написан за Светлин Русев и за Фестивалния оркестър на "Мартенски музикални дни" – Русе.

Софийската филхармония е първият оркестър, който изсвири концерта след световната премиера в Русе, на 3 октомври, миналата година. Произведението е изпъстрено със страхотни предизвикателства не само за солиста, но и за оркестъра, който, според композитора, трябва да бъде равностоен партньор на солиста, не само съпровождащ инструмент. Провокативен е и драматургичният наратив в концерта, излъчващ често противоположни, дори контрастни състояния, определени от различните по интензивност събития.

Щедрата емоционалност на творбата от една страна създава много

възможности на прочита, от друга – проблематизира изпълнението с бързото, понякога преминаване от едно състояние в друго. Лирическите сегменти се отливат в танцова еуфория, стигаща на места до, едва ли не, звукова вакханалия. Широко разпнатите няколко тонови кантиленни мотиви са пресрещнати от скоростни, изискващи висока степен на концентрация и прецизност, симетрични и асиметрични отсечки, които внасят шокови промени в драматургията.

Неочакваните обрати в музикалното развитие изискват гъвкавост и светкавичен рефлекс в реализацията на прехода между контрастните сегмен-

ти, за да се изкаже, да се изрази цялостно идеята на автора. Това е много хубава, ефектно звучаща, екстровеъртна музика, импулсивна, но и абсолютно логична, спонтанна, но построена с железен усет за конструкция, с трудна, проблематична словесност, която съчетава широки зони на движение с полиритмични сегменти, настояващи за виртуозност в изпълнението, но и за баланс и в оркестъра, и между оркестъра и солиста.

Светлин Русев, още на световната премиера показва, че се е отнесъл извънредно сериозно към трудния текст, който му е предложил Табаков. Но сега, второто изпълнение, на което бях щастлив свидетел, показва движението на самия Русев в дълбините на концерта – и в диалога му с оркестъра, който той слуша и чува великолепно, и в личната му звукова палитра, която непрекъснато създаваше поводи за удивление, и в различните, екстремни в скоростта си сегменти, в които Светлин за момент не отстъпи от изискванията на фразата и на щриха, и за пореден път демонстрира безупречната си техника, този път изцяло положена в услуга на съдържателния, на смисловия разказ, проведен с овладяна еуфоричност. Бяха в синхрон с диригента и автора Табаков и не бяха редки моментите, в които не само се чуваше, но и се виждаше удоволствието, което изпитват от съвместното си музициране, от извънредното тоново движение, което реализират.

Интензивно и с настроение звучеше оркестърът, вложил целия си капацитет, за да представи достойно композицията. Имаше моменти (например третата, бавна, с необятно поетично пространство, част), в които публиката бе напрегнато тиха, напълно съпреживяваща музиката, която слуша. И поиска бис, при което солист, оркестър и диригент повториха финален откъс от творбата.

Наистина в щастливо събитие се превърна и софийското изпълнение на концерта. Бих искала да напомня, че Светлин Русев е единственият цигулар от своето поколение, който

проявява интерес и отделя време да изпълнява български композиции: най-напред изсвири и записа първия цигулков концерт на Владигеров, след това свири концерта на младия Ламбов. Сега превзе аудиторията безапелационно с великолепия концерт на Табаков, а в програмата на Филхармонията виждам, че ще свири и Романтичния концерт на Александър Райчев (100 години от рождението му), който от премиерата му през 1992, реализирана от Минчо Минчев, на когото е посветен, Софийската филхармония и Йордан Дафов, не е свирен, струва ми се, повече в София. Неговата любознателност и работна дисциплина са действително рядко явление, особено за инструменталист, който от години се радва на признанието на музиканти и на публика.

Втората част на вечерта бе предоставена на музика, която носи в себе си красотата, изяществото, елегантния хумор и пластиката на танца. Музиката на балета "Фантастичното дюкянче" от Росини/Респики, макар и в концертно изпълнение, визуализира перфектно възможния танц във всяка една от отделните си части. И поради великолепната оркестрация на Респики предоставя щедро възможности на музикантите от оркестъра да се представят много силно във впечатляващата метафорика на поверието им в музикалния текст сола.

Петър Македонски (тромпет) в тарантелата, концертмайсторката Ана Иванова, водачът на виолончелите Иван Лалев, обоистът Валентин Методиев, кларинетистът Михаил Живков, фоготистката Иванка Фордиани (още от увертюрата), на флейтите (Гергана Иванова и Татяна Желязкова), на арфата на Весела Тричкова и челестата на Стефан Врачев. Имаше блестящи изяви на целите групи – тромпети и тромбони в мазурката, прекрасно соло на флейтата пак в мазурката – не мога да изброя всичко. Оркестърът, след толкова трудния и изискващ концентрация и отново висш инструментализъм в цигулковия концерт на Табаков тук бе също толкова емоционално ангажиран в представянето на

брилянтната партитура на Респики.

Познавам изпълнението на Емил Табаков с радиооркестъра през декември, 2015 г. Движението на диригента в тази партитура, която е изпъстрена с невидими рифове по отношение на фраза, пластика, щрих, възможни метомарфози на звука и на агогиката, бе наситено с наглед малки, но значителни нови идеи, които той инкрустираше великолепно в музикалното развитие.

Многозначителни, някъде дори загадъчни ритманди, дъхове-сюрпризи, които придаваха на музикалното слово различен игрови ритъм и съвсем открити, ликуващи форте-емисии, наситени със звукова плътност. И още: така бяха подредени динамически групите и така изведени кратките инструментални реплики, колорирани оркестровия звук, че всяка нота, всеки тон се чуваше със свой релеф, със свои интензитет и настроение, вплетени в оркестровата материя.

Ясна, колорирана, прозрачна звукова картина с изваяни фрази, с брилянтни пасажии, със скулптирани в пространството танцови фигури...И със забележителна характерност, отличаваща се и с чувство за хумор в казашкия танц и вечния кан-кан или красив сантимент в бавния валс и ноктурното... Всяка част от балета бе като цветна картина.

Табаков с удоволствие приканваше, импулсираше оркестъра да покаже цялата експресивна красота на тази музика-приказка, чийто оркестров език дава всички възможности за пълноценното инструментално въодушевление на всеки музикант. Един взаимен музикантски акт, който не се чува и вижда често. Една концертна вечер, която изнесе високо не само великолепия солист и всичко можещия диригент, но и забележително ентузиазирания оркестър.

DECRESCENDO
блог за музикална критика на
Екатерина Дочева
www.decrecendo.net

КОНЦЕРТМАЙСТОРАТ НА КОНЦЕРТГЕБАУ ВЕСКО ЕШКАНАЗИ С КОНЦЕРТ В ЗАЛА „БЪЛГАРИЯ“ ПОД ПАЛКАТА НА БРАТ СИ МАРТИН ПАНТЕЛЕЕВ

Животът на Веско и Мартин е тясно свързан със Софийската филхармония. Техният баща е дългогодишен солист кларинетист в оркестъра. Самите те имат стотици концерти с Националния оркестър. Днес Веско покорява музикални върхове с оркестъра на Концертгебау, а Мартин развива кариерата си в Европа, но двамата винаги с радост се завръщат на нашата сцена.

Веско Ешканази в блиц интервю за бюлетина на Концертен комплекс „България“:

Ако не бяхте цигулар, какъв щяхте да сте?
Най-вероятно щях да се занимавам с друг вид изкуство. Кино например.

На 3 февруари ще свирите с вашия брат - диригента Мартин Пантелеев. С какво помага и с какво пречи роднинската връзка на сцената?

Роднинската връзка с брат ми Мартин на сцената винаги само е помагала. Това са много специални моменти на сцената, които нямат еквивалент. Те са изпълнени с топлина, споделяно разбиране за музиката и подкрепа, която може да съществува само в братския свят и обич.

Какво ще изсвирите?

Ще изпълня за първи път „Концертна пиеса“ за цигулка и оркестър от Хенриете Босманс - нидерландска авторка от времето на Втората световна война. Произведенията ѝ са се свирили често от Концертгебау оркестър под диригентството на Маестро Менгелберг. След това произведение публиката ще се наслади на много обичаната пиеса от Сарасате - „Цигански напеви“.

Вълнувате ли се, когато се срещате с българската публика? Има ли нещо различно като емоция, чувство, сравнено с чуждестранни публики?

За мен публиката в България е моя, родна публика. Няма нищо по свято и обичано от Родната. Винаги с вълнение се връщам пред нея. Тя ме зарежда и извисява.

Свирил сте на толкова места и сцени по света. Кой е най-специалният концерт за вас?
Има много моменти, които буквално са спира-

ли дъха ми на сцената, но може би най-незабравимият беше при концерта - сбогуване с големия Бернард Хайтинк през 2019 г. Тогава той за последен път застана пред оркестъра, с който заедно създаде история в симфоничното изкуство - оркестъра на Концертгебау Амстердам.

Имате ли любим репертоар?

Обичам музиката, която въздейства директно на публиката. Силната музика. Може да е класика, но може да е току-що написана. Моят репертоар е огромен и през годините съм изсвирил огромно коли-

чество музика от всички епохи и стилове. Най-запомнящата се музика е и искрено създадената, неподправената.

Как подходите към произведения, които не харесвате, но трябва да свирите?

Редки са били случаите, в които произведение не отговаря на очакванията. В такива случаи се опитвам да помогна с каквото мога на крайния резултат. Тъй като вече веднъж сме започнали процеса, най-добре е той да бъде завършен по възможно най-добрия начин.

„Веско Ешканази е един брилянтен цигулар“ – коментар на De Telegraaf от ноември 2000 г., най-големият ежедневник в Холандия, след интерпретацията му на Първия концерт за цигулка от Шимановски с Кралския Концертгебау оркестър в Амстердам. Веско Ешканази е и техен концертмайстор от 1999.

Роден в България през 1970 в семейство на музиканти, още от дете се изявява като водач на оркестър. На 11-годишна възраст става концертмайстор на Младежката филхармония „Пионер“ на проф. Влади Симеонов. Завършва Националното музикално училище „Любомир Пипков“ и Национал-

ната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“ в София, където учи цигулка при Ангелина Атанасова и проф. Петър Христосков. През 1990 Веско Ешканази заминава за Лондон, където завършва 2-годишна магистърска програма за солови изпълнители при проф. Ифра Нийман в Училището за музика и драма „Гилдхол“.

Като концертмайстор работи редом до Монсерат Кабайе, Пласидо Доминго, Алексис Вайсенберг, Юрий Башмет, Мстислав Ростропович, както и под диригентството на Марис Янсонс, Бернард Хайтинк, Рикардо Шайи, Курт Мазур, сър Колин Дейвис, Карло Мария Джулини, Сейджи Озава и Емил Чакъров.

Разкажете за фризьорските услуги, които Концертгебау оркестърът предложи на публиката наскоро. Защо се стигна до този перформанс?

„Театър Фризьорски салон“ беше протест срещу мерките на правителството в Нидерландия, които продължиха твърде дълго в нашия сектор. Тази акция бе отразена от медиите буквално в целия свят и хубавата новина е, че мерките ще бъдат променени и малко по малко ще се върнем към един малко по-нормален ритъм на работа!

Концертира в Европа, САЩ, Южна Америка, Индия, Китай и участва във фестивали като Мидем в Кан, Монпелие и Атлантик (Франция), в Нант и Реймс, Новогодишния музикален фестивал в София, „Варненско лято“ и „Аполония“. Веско Ешканази свири като солист с Кралския Концертгебау оркестър, Лондонския филхармоничен оркестър, Английския камерен оркестър, Филхармоничния оркестър на Монте Карло, Софийска филхармония, Симфоничния оркестър на Мексико сити, Нидерландската филхармония, Пражкия симфоничен оркестър, Ирландския национален симфоничен оркестър, Баховия камерен оркестър – Берлин и др.

На 3 февруари в зала България любимецът на публиката Веско Ешканази и Софийската филхармония ще представят виртуозните Концертна пиеса за цигулка от Хенриете Босманс и „Цигански напеви“ от Сарасате. Диригент на вечерта е не по-малко талантливият му брат Мартин Пантелеев, който допълва програмата с красивата симфонична поема „Финландия“ от Сибелиус и Първата симфония на Любомир Пипков.

ВИРТУОЗНИЯТ ЦИГУЛАР ЮЛИАН РАХЛИН И НАЙДЕН ТОДОРОВ С КОНЦЕРТ НА 10 ФЕВРУАРИ

Разтърсващият Концерт за цигулка №1 от Дмитрий Шостакович ще звучи в изпълнение на цигуларя Юлиан Рахлин и Софийската филхармония на 10 февруари. Диригент на вечерта е маестро Найден Тодоров, който допълва програмата с най-известната симфония на немския композитор Паул Хиндемит - „Матис - художникът“.

Симфонията е създадена специално за турнето на Берлинската филхармония и диригента Вилхелм Фуртвенглер. Произведението е в три части, чиито заглавия препращат към трите пана от полиптиха, направен от Матиас Грюневалд, немски художник от XVI век. Премиерата е през 1934, но през същата година нацистките културни власти, водени от министъра на пропагандата Йозеф Гьобелс, забраняват операта, осъждайки композитора като „културен болшевик“ и „духовно неарийски творец“. В знак на протест Фуртвенглер си подава оставката като диригент в Берлинската филхармония. Той е сред артистите, които открито подкрепят Хиндемита като един от „знаменосците на бъдещето“ в областта на немската музика. Кампанията достига своята кулминация, когато Фуртвенглер публично защитава композитора в статията „Случаят Хиндемит“, която излиза в пресата на 25 ноември 1934.

Цигулар, виолист и диригент, Юлиан Рахлин е един от най-вълнуващите и ценени музиканти на нашето време. Роден е на 8 декември 1974 във Вилнюс, в музикално семейство. През 1978 семейството емигрира в Австрия. Юлиан завършва Виенската консерватория в класа на Борис Кушнир, като взема и уроци при Пинкас Цукерман. След като спечелва наградата „Млад музикант на годината“ на конкурса „Евровизия“ в Амстердам през 1988, той става най-младият солист, свирил някога

с Виенската филхармония, дебютирайки под палката на Рикардо Мути.

Юлиан Рахлин се изявява не само като цигулар, но и като виолист. В края на 90-те години на 20-и век, по време на обучението си при Пинкас Цукерман, той е насърчен от големия музикант да продължава развитието си в тази насока. Започнал с ранните квартети на Хайдн, днес Рахлин има богат репертоар, който включва най-значимите творби

за виола – както солови, така и камерна музика. Страстта му към този инструмент води до написването на специален двоен концерт за него от Кшищоф Пендереcki, чиято премиера е във Виенския „Музикферайн“ през 2012 г.

През първите 30 години от кариерата си Юлиан Рахлин се изявява като солист с водещите световни оркестри и диригенти. Ръководи също фестивала „Юлиан Рахлин и приятели“ в Палма де Майорка. На

последък музикантът се утвърждава и като диригент с характерен динамичен стил, витална интерпретация и все по-налагащо се присъствие на международната сцена.

Като камерен музикант Юлиан Рахлин се изявява редовно с Итамар Голан, Денис Кожухин, Денис Мацуев, Миша Майски, Сара МакЕлрави, Вилде Франг и Жанин Янсен.

Рахлин е посланик на добра воля за UNICEF, ангажиран е с образователна и благотворителна дейност. Свири на цигулка „ex Liebig“ Stradivari (1704) и виола „Lorenzo Storioni“ (1785), любезно предоставени му от Dkfm. Angelika Prokopp Privatstiftung. Неговите инструменти са спонсорирани от австрийската компания „Thomastik-Infeld“.

От 90-те години досега Найден Тодоров осъществява десетки успешни творчески проекти и се утвърждава както у нас, така и по най-престижните сцени по света. Професионалният му път минава през Средното музикално училище в Пловдив (1993). На 16-годишна възраст прави диригентския си дебют и създава Младежки оркестър „Пловдив“, с който реализира няколко европейски турнета. В България учи дирижиране при Кръстю Марев и Александър Владигеров. От 1993 е студент

на Урош Лайовиц и Карл Йостерайхер във Виенския университет; от 1996 специализира в Музикалната академия „Рубин“ в Йерусалим при Менди Родан, музикален директор на Израелския симфоничен оркестър. Завършва магистратура в Нов български университет (2001), докторантура в Лондонския университет (2004) и културен мениджмънт в Нов български университет (2013). Има записи за над 100 компактдиска и участия в радио и телевизионни продукции. Гостува на фестивали в България, Австрия, Германия, Словакия, Съединените щати.

През 2006 дебютира с Берлински симфоничен оркестър и осъществява турнето му в най-големите градове на Япония. През периода 2005–2017 той е директор на Държавната опера в Русе. Със Симфоничния оркестър на Русе записва няколко компактдиска, последният от които е с произведения на Панчо Владигеров за фирмата Naxos. За работата си с Русенската опера Тодоров получава различни отличия, сред които няколко „Кристални лири“, „Златна книга“, „Емил Чакъров“, „Музикант на годината“, а през 2016 е удостоен със званието „Почетен гражданин“ на Русе. През 2009 изнася първия си концерт в зала „Чайковски“ в Москва с филхармоничния оркестър на град Ярославъл. През 2010 дебютира във

Виенската Volksoper, дирижирайки спектаклите на „Лешникотрошачката“ на Чайковски с Виенския държавен балет.

В България работи с всички симфонични оркестри и оперни театри. Със Софийската филхармония работи от 2001, от 2004 е неин постоянен гост-диригент и главен гост-диригент, от началото на 2017 година е избран за неин директор. За изпълнението си на Втора симфония от Густав Малер със Софийските филхармонии (2005) Тодоров получава своята първа „Кристална лира“. За популяризирането на българската музика със Софийска филхармония получава наградата на Съюза на българските композитори „Златно петолиние“ и наградите „Златна книга“, Плакет на Президента на Република България и мн.др. В началото на 2018 той дирижира Софийската филхармония на концерта, откриващ Българското председателство на Европейския съвет в световноизвестната зала БОЗАР в Брюксел, със солисти Соня Йончева и Людмил Ангелов. Отново със Софийската филхармония дебютира в Златната зала на Музикферайн – Виена.

През 2019 е избран от слушателите на Българското национално радио за втори път за „Музикант на година.“

СТАТИС КАРАПАНОС

На 24 февруари Софийската филхармония посреща носителя на наградата „Ленард Бърнстейн“ флейтиста Статис Карапанос, който ще представи красивия Концерт за флейта на Карл Райнеке и Рапсодия за алтова флейта и оркестър от Дебюси. Диригент на вечерта е Себастиан Роланд, който включва в програмата и Симфония №2 от Гуно.

Гръцкият флейтист Статис Карапанос се утвърждава като един от най-интересните съвременни солисти.

Роден в Атина, Гърция през 1996 г., той се занимава с музика от ранна детска възраст. Започва обучение си в Националната консерватория в Атина, а когато става на 13 години семейството се премества в България, където музикантът е приет в Националното музикално училище „Любомир Пипков“ в София.

През 2013 г. музикантът постъпва във Висшето училище за музика в Карлсруе, Германия, което завършва през 2018 г. с отличие със специалности флейта и дирижиране. Бил е солист на множество оркестри и ансамбли, включително Атинския държавен симфоничен оркестър (Гърция), Оркестър на Класик ФМ радио (България), Ансамбъл „Zeitlose Musik“ (Германия) и много други. Той е също активен камерен изпълнител и изнася много рецитали като дуо със забележителния музикант Кристоф Ешенбах на пианото.

Статис Карапанос търси вдъхновение в редица съвременни стилове, включително фрий джаз и хард рок и изследва различни инструменти, на които свири - напречна флейта, пиколо, алтова, басова и контрабасова флейта. През 2018 г. започва специализация при проф. Филип Бернолд в Националната Консерватория в Париж.

През 2020 г. младият флейтист беше отличен с престижната награда „Ленард Бърнстейн“, присъждана от Музикалния фестивал „Шлезвиг Холщайн“. Предишни носители на отличието са Ланг Ланг, Ян Лисецки, Лиза Батиашвили и др.

Статис Карапанос в блиц интервю за бюлетина на Концертен комплекс „България“:

Че музиката (както и всички изкуства) не е просто работа, а е начин на живот.

Как бихте искали да се развие кариерата Ви – повече като флейтист или като диригент?

Бих искал комбинация и от двете, но нещата понякога се променят много бързо, така че се пускам по течението. Докато ми е позволено да музицирам по какъвто и да е начин, съм щастлив.

Важна ли е визията за представянето на един артист?

Сама по себе си визията не може да постигне много. Мисля, че най-интересното в артиста все пак е вътрешният свят.

Кое е любимото ви произведение за флейта?

Стремя се да направя всяко произведение, което имам да свиря, което е мое любимо произведение.

Работили ли сте досега с маестро Себастиан Роланд? Какво очаквате?

За първи път ще работим заедно и вече нямам търпение. Възхищавам се много на неговата музикалност и умения!

Кои са най-важните награди досега, които сте печелели?

Всяка награда, която съм имал честта да получа, е била жизнено важна в кариерата ми.

Какви са следващите Ви ангажменти и концерти, които предстоят?

Имам огромния късмет да имам ангажменти с оркестри като Chicago Symphony Orchestra, Оркестъра на Мариинския театър, Оркестъра NHK и диригенти като Валерий Гергиев, Ютака Садо, Адам Фишер и други.

ВАГНЕР, ВЕБЕРН И ШНИТКЕ ЗВУЧАТ НА 17 ФЕВРУАРИ

Вагнер, Веберн и Шнитке ще звучат на 17 февруари под диригентството на Симеон Пиронков. Изтъкнатата българска пианистка проф. Борислава Танева ще представи Концерт за пиано и струнен оркестър от Алфред Шнитке.

ШНИТКЕ пише Концерта си за пиано през 1979 г. И го посвещава на големия руски пианист Владимир Крайнев, който е и негов първи изпълнител. Тази творба се смята за един от върховете на клавирната музика. Първоначално творбата била замислена като цикъл построени по особен начин вариации и трябвало да се нарича „Вариации не по тема“. Концертът се отличава с подчертана изтънченост и прецизност по отношение на изразните средства: едновременно използване на класически мелодии и хармонии и експресивни съвременни изразни форми. В програмата са включени още: РИХАРД ВАГНЕР – „Зигфрид идилия“, симфонична поема за камерен оркестър и АНТОН ВЕБЕРН – Шест пиеси за голям оркестър

БОРИСЛАВА ТАНЕВА е пианист, камерен изпълнител, педагог, композитор и организатор на музикални събития. Професор по пиано и заместник-ректор по художествено-творческата и международната дейност в Националната музикална

академия „Проф. Панчо Владигеров“. Изнасяла е майсторски класове в Гърция, Швейцария, Люксембург, Сингапур, Бразилия, Испания, Франция, Италия, Норвегия и др.

Нейни ученици многократно са отличавани с награди на международни и национални музикални форуми и конкурси. Редовно е канена като член на жури на музикални конкурси в Франция, Австрия, Люксембург, Гърция, Сърбия, Малта, България. Концертира активно в цяла Европа, Бразилия, Израел. Лауреат на международни конкурси по пиано, камерна музика и композиция в България, Италия, Япония, Гърция и Люксембург. В богатия ѝ репертоар

присъстват и творби от съвременни композитори, както и произведения от нейния баща Александър Танев. Борислава Танева е основател и член на швейцарско-българската асоциация за култура SBAC.

През 2014 е отличена с наградата „Златно перо“ за изключителен принос към българските култура и изкуство. През 2015 ѝ е връчена и наградата „Кристална лира“.

От 2016 е съпредседател на фондация „Пианисимо“. Лондонското издателство Musica ferrum издава нейното клавирно творчество за деца, отличавано неведнъж на международни форуми.

СИМЕОН ПИРОНКОВ е композитор и диригент, син е на композитора Симеон Пиронков.

Роден е през 1965 в София. От 1985 до 1989 продължава обучението си в Университета за музикално и сценично изкуство във Виена, учи композиция при Ерих Урбанер и дирижиране при Карл Остерайхер. През периода 1989 – 1992 дирижи-

ра множество оперни постановки и оркестри и сътрудничи на няколко европейски опери, ансамбли за съвременна музика и концертни сцени в Европа. Има изпълнения в Германия, Швейцария, Италия, Франция, Австрия и др. През 1992 основава състава за Нова музика „on_line vienna“, който през 2010 е възобновен под името „PHACE“.

Дейността му е свързана с концертни формати, музикални театрални постановки и интердисциплинарни проекти с танц, театър, перформанс, електроника, видео, инсталации и други.

Под неговото ръководство като художествен ръководител и първи диригент съставът се утвърждава като един от най-важните ансамбли за съвременна музика в Австрия.

От 2000 до 2003 Симеон Пиронков е член на борда на австрийската секция на ISCM. През това време той създава и ръководи поредицата за камерна музика „Fokus“ в зала „Alte Schmiede“ във Виена. Осъществява множество световни и австрийски премиери на най-важните композитори на международната съвременна сцена. От 1992 е назначен за професор в Университета за музика и сценични изкуства във Виена в диригентския отдел. От 2002 е професор по дирижиране.

Като композитор и като диригент Симеон Пиронков участва в редица големи фестивали и центрове в Австрия, Италия, Франция, България, Германия, Хонконг, Китай и Япония. Като композитор произведенията му звучат на престижни фестивали за съвременна музика.

КАМЕРНИ КОНЦЕРТИ ПРЕЗ ФЕВРУАРИ

Първият концерт на Струнен квартет „ФИЛХАРМОНИКА“ за 2022 е посветен на музиката на Моцарт и Шуберт. **На 1 февруари от 19:00 ч.** Павел **Златаров** *цигулка*, Ана **Иванова** *цигулка*, Милена **Златарова** *виола* и Иван **Лалев** *виолончело* ще представят Струнен квартет №15 в ре минор, KV 421 от Моцарт и Струнен квартет №14 „Смъртта и момичето“ в ре минор, D810 от Шуберт.

Три дни по-късно, на 4 февруари, публиката ще има възможност да се наслади на музикантите от **СОФИЯ КВАРТЕТ** със специалното участие на руския пианист **Василий Илисавски**. В програмата: Струнен квартет №1 от Роберт Шуман и Клавирен квинтет във фа минор от Йоханес Брамс.

Василий Илисавски е концертиращ руски пианист, живеещ в България.

Той изпълнява своите концерти както на съвременното пиано, така и на старинни инструменти от 17-19 в.

Василий Илисавски е роден в Санкт-Петербург, където и завършва музикалното си образование. Участва в множество европейски фестивали и поредици и в няколко амбициозни проекта в Русия. От 2008 живее в България. От 2010 г. прави семинари и открити уроци в НМА „Панчо Владигеров“, изнася камерни концерти в зала „България“. Като координатор на фондация „Старинна музика“, организира редица майсторски класове с холандски специалисти в областта на автентичното изпълнителство. Той е съорганизатор на камерните програми на фестивала „Изкуството на барока“ в София.

На 5 февруари от 11:00 ч. проф. **Ромео Смилков** ще изнесе първи концерт от Цикъла „Клавирните вариации на Волфганг Амадеус Моцарт“. В Първия рецитал ще звучат вариации от ранните години на Моцарт. Първите две включени в него вариационни творби (KV 24 и KV 25) са по холандски популярни теми.

На 6 февруари от 19:00 ч. почитателите на „Зимния път“ на Шуберт

ще имат втора възможност да го чуят, този път в изпълнение на солистката на Националната опера - Гергана **Русекова** *мецосопран* и Симеон **Златков** от Националния филхармоничен хор на пианото.

В навечерието на Празника на любовта колумбийският тенор **Хулиан Ксенау** и Виена **Танго Квинтет** представят музиката на Южна Америка. **На 13 февруари от 19:00 ч.** публиката ще преживее музикално пътешествие за Св. Валентин – страстно пътуване с танго, болеро, ча-ча, самба, музика и танци.

На 28 февруари в 19:00 ч. любимият пианист на поколения класически почитатели - **Людмил Ангелов** ще изнесе съвместен концерт с **Филхармоничния духов квинтет**. Те са подготвили програма с произведения от В. А. Моцарт, К. Сен-Санс и Фр. Пуленк.

софийска филхармония
директор **НАЙДЕН ТОДОРОВ**
главен гост-диригент **САША ГЪОТЦЕЛ**

15 ФЕВРУАРИ
19:00 • 2022
концертен комплекс **БЪЛГАРИЯ**

ШЕДЬОВРИ НА ИЗТОЧНОПРАВОСЛАВНАТА МУЗИКА

Славил ДИМИТРОВ

ДИРИГЕНТ

НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ХОР

Солист

Ивайло Донков

тенор

Произведения от

Ал. Архангелски, Ал. Гречанинов, Д. Христов,
И. Дубински, С. Рахманинов

WEST SIDE STORY

УЕСТСАЙДСКА ИСТОРИЯ

ДИРИГЕНТ:
ЛЮБОМИР ДЕНЕВ - СИН

СОЛИСТИ:
**МИХАЕЛА ФИЛЕВА
ВИКТОР ИБРИШИМОВ**

На 13 февруари музикалният шедевър и културен феномен „Уестсайдска история“ ще бъде изпълнен от Софийската филхармония под диригентската палка на Любомир Денев-син.

Историята, вдъхновена от пиесата на Шекспир „Ромео и Жулиета“, разказва за любовта на младите влюбени Мария и Тони, които са членове на две тийнейджърски улични банди от различен етнически произход: Акулите – бели американци и Ракетите – пуерторикански имигранти, борещи се за контрол над улиците на Горен Уест Сайд в Ню Йорк.

Ленард Бърнстейн – пианистът, диригентът, композиторът, човекът, който ръководи Нюйоркската филхармония в продължение на 11 години, е създателят на музикалния феномен, който не спира да се играе и днес по най-големите музи-

кални и театрални сцени.

„Уестсайдска история“ е мюзикъл, създаден от четирима безспорни гении – режисьорът и хореограф Джеръм Робинс, композиторът Ленард Бърнстейн, текстописецът Стивън Сондхайм и драматургът Артър Лорентс. Мюзикълът прави премиера на Бродуей на 26 септември 1957 в Winter Garden Theatre и реализира точно 732 представлени.

Пет години преди смъртта си през 1984, Бърнстейн записва мюзикъла с Нюйоркската филхармония в изпълнение на Хосе Карерас и Кири Те Канава. Записът се превръща в неоспоримо съвършенство, а процесът по записването му е филмиран в документалния филм „The making of West Side Story“.

Първата филмова версия излиза в Америка през 1961. „Уестсайдска

история“ е големият победител на 34-тата церемония по връчване на наградите „Оскар“, където е номиниран за отличието в цели 11 категории, печелейки 10 от тях, включително за най-добър филм и за най-добър режисьор.

Режисьор на най-новата екранна версия, която излезе този декември, е Стивън Спилбърг. Той обединява сили със сценариста и драматург Тони Къшнър и хореографа Джъстин Пек.

Оригиналният саундтрак към филма „Уестсайдска история“ (2021) включва 21 песни, аранжирани и адаптирани от композитора Дейвид Нюман и музикалния директор на Парижката опера Густаво Дудамел.

На 13 февруари, в специално подготвена програма, оркестърът на Софийската филхармония ще изпълни части от мюзикъла.

Анекдоти от света на музиката

Кой композитор е обичал
най-много да пие чай?
- Чай-ковски.

Как да накараш обоист да изсвири
ла бемол?
- Като махнеш батериите
от тунера му.

Защо хората свирят на тромбон?
- Защото не могат да
четат ноти и да си движат
пръстите едновременно.

Как наричаш тубист, който свири
в правилната тоналност?
- Надарен.

Колко човека от втори цигулки са
необходими да сменят крушка?
- Николко, те не могат да
стигнат толкова високо.

Феликс МЕНДЕЛСОН БАРТОЛДИ

- 10.02. 1962 г. – роден Клиф Бъртън, американски музикант († 1986 г.)
- 10.02. 1987 г. – умира Добрин Петков, български диригент (* 1923 г.)
- 11.02. 1829 г. – роден Вилхелм Вестмайер, немски композитор († 1880 г.)
- 11.02. 1905 г. – роден Константин Кугийски, български виолончелист
- 12.02. 1881 г. – родена Анна Павлова, руска балерина († 1931 г.)
- 12.02. 1894 г. – умира Ханс фон Бюлов, германски пианист и композитор (* 1830 г.)
- 13.02. 1873г. – роден Фьодор Шалаяпин, руски оперен певец
- 13.02. 1883 г. – умира Рихард Вагнер, германски композитор (* 1813 г.)
- 14.02. 1602 г. – роден Франческо Кавали, италиански композитор († 1676 г.)
- 14.02. 1813 г. – роден Александър Даргомижски, руски композитор († 1869 г.)
- 14.02. 1943 г. – роден Янко Миладинов, български композитор
- 14.02. 1987 г. – умира Дмитрий Кабалевски, руски композитор (* 1904 г.)
- 15.02. 1571 г. – роден Михаел Преториус, немски композитор († 1621 г.)
- 15.02. 1898 г. – роден Дико Илиев, български композитор († 1984 г.)

Михаил ГЛИНКА

- 22.02. 1749 г. – роден Йохан Форкел, германски композитор († 1818 г.)
- 22.02. 1750 г. – умира Пиетро Филипо Скарлати, италиански композитор (* 1679 г.)
- 22.02. 1998 г. – умира Петре Богданов, български оперен певец (* 1913 г.)
- 23.02. 1685 г. – роден Георг Фридрих Хендел, германски композитор († 1759 г.)
- 23.02. 1704 г. – умира Георг Муфат, бароков композитор (* 1653 г.)
- 23.02. 1934 г. – умира Едуард Елгар, английски композитор (* 1857 г.)
- 24.02. 1902 г. – роден Борис Левиев, български диригент и композитор († 1968 г.)
- 24.02. 1704 г. – умира Марк Антоан Шарпантие, френски композитор (* 1643 г.)
- 24.02. 1994 г. – умира Димитър Грива, български композитор (* 1914 г.)
- 25.02. 1946 г. – роден Виктор Чучков, български композитор
- 25.02. 1951 г. – роден Йонко Попов, български композитор
- 25.02. 2014 г. – умира Пако де Лусия, испански китарист и композитор (* 1947 г.)
- 26.02. 1770 г. – умира Джузепе Тартини, италиански композитор (* 1692 г.)
- 26.02. 2003 г. – умира Иван Маринов, български композитор (* 1928 г.)
- 27.02. 1873 г. – роден Енрико Карузо, италиански тенор († 1921 г.)

Дмитрий КАБАЛЕВСКИ

- 15.02. 1621 г. – умира Михаел Преториус, немски композитор (* 1571 г.)
- 15.02. 1857 г. – умира Михаил Глинка, руски композитор (* 1804 г.)
- 16.02. 1945 г. – роден Стефан Диомов, български композитор
- 16.02. 1952 г. – роден Иво Папазов, български музикант
- 16.02. 1966 г. – умира Георги Белев, български оперен певец (* 1908 г.)
- 17.02. 1653 г. – роден Арканджело Корели, италиански композитор († 1713 г.)
- 17.02. 1820 г. – роден Анри Вийотан, белгийски цигулар († 1881 г.)
- 18.02. 1929 г. – роден Андре Матьо, канадски пианист и композитор († 1968 г.)
- 19.02. 1940г. – родена Милена Моллова, български музикант, пианист и педагог
- 19.02. 743 г. – роден Луиджи Бокерини, италиански композитор († 1705 г.)
- 19.02. 2000 г. – умира Марин Големинов, български композитор (* 1908 г.)
- 21.02. 1791 г. – роден Карл Черни, австрийски композитор († 1867 г.)
- 21.02. 1836 г. – роден Лео Делиб, френски композитор († 1891 г.)
- 21.02. 1976 г. – родена Мила Георгиева, българска цигуларка

Георг Фридрих ХЕНДЕЛ

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС – КОНЦЕРТИ ПРЕЗ ФЕВРУАРИ 2022 г.

1 февруари вторник 19:00 ч. Камерна зала	Концерт на Струнен квартет „ФИЛХАРМОНИКА“ ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ- Струнен квартет №15 в ре минор, KV 421 ФРАНЦ ШУБЕРТ- Струнен квартет №14 „Смъртта и момичето“ в ре минор, D810 Продукция на Софийската филхармония	13 февруари, неделя 19:00 ч. Камерна зала	Концерт на ВИЕНА ТАНГО КВИНТЕТ Музикално пътешествие за Св. Валентин Колумбийският тенор Хулиан Ксенау и Виена Танго Квинтет представят музиката на Южна Америка Страстно пътуване с танго, болеро, ча-ча, самба, музика и танци Външна продукция
3 февруари четвъртък 19:00 ч. Зала България	Концерт на Софийска филхармония ЯН СИБЕЛИУС- Увертюра „Финландия“ ХЕНРИЕТЕ БОСНАМС- Концертна пиеса за цигулка и оркестър /1934/ ПАБЛО ДЕ САРАСАТЕ- Цигански напеви за цигулка и оркестър, оп.20 ЛЮБОМИР ПИПКОВ- Симфония №1 Веско Ешкенази <i>цигулка</i> Мартин Пантелеев <i>диригент</i> Продукция на Софийската филхармония	15 февруари, вторник 19:00 ч. Зала България	Концерт на Националния филхармоничен хор „Шедьоври на православната музика“ Произведения от АЛ. АРХАНГЕЛСКИ, АЛ. ГРЕЧАНИНОВ, И. ДУБИНСКИ, С. РАХМАНИНОВ Солист: Ивайло Донков <i>тенор</i> Диригент: Славил Димитров Продукция на Софийската филхармония
4 февруари, петък 19:00 ч. Камерна зала	Концерт на СОФИЯ КВАРТЕТ Със специалното участие на Василий Илисавски <i>пиано</i> РОБЕРТ ШУМАН- Струнен квартет №1 Й. БРАМС- Клавирен квинтет в в фа минор Продукция на Софийската филхармония	17 февруари, четвъртък 19:00 ч. Зала България	Концерт на Софийската филхармония РИХАРД ВАГНЕР - „Зигфрид Идилия“ АЛФРЕД ШНИТКЕ- Концерт за пиано и струнен оркестър АНТОН ВЕБЕРН - Шест пиеси за оркестър, оп.6 Солист: Борислава Танева <i>пиано</i> Диригент: Симеон Пиронков Продукция на Софийската филхармония
5 февруари, събота 11:00 ч. Камерна зала	Цикъл „Клавирните вариации на Волфганг Амадеус Моцарт“ Първи концерт Ромео Смилков <i>пиано</i> 8 Вариации по холандска песен от Ch. E. Graff – “Laat ons Juichen Batavieren!” – G dur, KV 24 (1766) 7 Вариации по холандски химн “Willem van Nassau” – D dur, KV 25 (1766) 6 Вариации по Финал “Mio caro Adone” от опера на Антонио Салиери “La fiera di Venezia” – G dur, KV 180 (1773) 12 Вариации по Менует от Концерт за обой и оркестър на Йохан Кристиан Фишер – C dur, KV 179 (1774) 12 Вариации по Романс “Je suis Lindor” на Antoine-Laurent Baudron от комедията на Бомарше „Севилският бръснар” – Es dur, KV 354 (1778)	22 февруари, вторник 19:30 ч. Зала България	Концерт на Националния филхармоничен хор и Плевенска филхармония Увертюра към опертата „Лоенгрин“ от РИХАРД ВАГНЕР АНТОН БРУКНЕР- Голяма меса № 3 в в фа минор за солисти, хор и оркестър Вера Гиргинова <i>сопран</i> Виолета Радомирска <i>алт</i> Георги Султанов <i>тенор</i> Мартин Цонев <i>бас</i> Коопродукция на Плевенска филхармония и Софийска филхармония
6 февруари, неделя 19:00 ч. Камерна зала	ФРАНЦ ШУБЕРТ - Вокален цикъл „Зимен път“ по стихове на Вилхелм Мюлер Гергана Русекова <i>мецосопран</i> Симеон Златков <i>пиано</i> Продукция на Софийската филхармония	24 февруари, четвъртък 19:00 ч. Зала България	Концерт на Софийската филхармония КЛОД ДЕБЮСИ- Рапсодия за алтова флейта и оркестър КАРЛ РАЙНЕКЕ- Концерт за флейта и оркестър в ре мажор, оп.283 ШАРЛ ГУНО- Симфония №2 в ми бемол мажор Солист: Статис Карапанос <i>флейта</i> Диригент: Себастиан Роланд Продукция на Софийската филхармония
10 февруари, четвъртък 19:00 ч. Зала България	Концерт на Софийската филхармония ДМИТРИЙ ШОСТАКОВИЧ- Концерт за цигулка №1 в ла минор ПАУЛ ХИНДЕМИТ- Симфония „Матис Художникът“ Юлиан Рахлин <i>цигулка</i> Найден Тодоров <i>диригент</i> Продукция на Софийската филхармония	28 февруари 19:00 ч. Камерна зала	Концерт на ЛЮДМИЛ АНГЕЛОВ и ФИЛХАРМОНИЧЕН ДУХОВ КВИНТЕТ Творби от В. А. МОЦАРТ, К. СЕН- САНС и ФР. ПУЛЕНК
13 февруари, неделя 18:00 ч. Зала България	ФОРТИСИМО ФАМИЛИЯ „Уестсайдска история“ Диригент: Любомир Денев <i>син</i> Солисти: Михаела Филева , Виктор Ибришимов Продукция на Софийската филхармония		

Софийската филхармония си запазва правото на промени в програмата.

Правила за публиката на Концертен комплекс „България“

1. Публиката се допуска в залите на Концертен комплекс „България“ само срещу билет, който се показва на разпоредителите. Публиката се задължава да заеме мястото, указано на билета. При наличие на билет с неуказано място, публиката се задължава да седне на мястото, посочено от разпоредителите.
2. Препоръчително е публиката да бъде в Концертния комплекс поне 15 мин. преди указания на билета час.
3. Публиката не се допуска в залата след започването на концерта. Тя може да заеме местата си в паузите между отделните произведения. Закъснелите зрители се допускат на втори балкон. Те могат да заемат местата си в залата по време на антракта.
4. Не е препоръчително присъствието на деца до 5 години на вечерните концерти за възрастни.
5. В залата не се допускат лица във видимо нетрезво и неадекватно състояние и лица с неугледен външен вид.
6. Софийската филхармония си запазва правото да отстранява от залата лица, които с поведението си пречат на изпълнителите и на публиката.
7. Препоръчва се облекло, съответстващо на престижа на институцията. Връхните дрехи, шапки, чадъри, обемни чанти задължително се оставят на гардероб. При забравени или изгубени вещи, както и при други проблеми, публиката се обръща към разпоредителите.
8. По време на концерт се пази тишина. Мобилните телефони се изключват или се поставят в тих режим, който не пречи на публиката и изпълнителите.
9. Абсолютно е забранено правенето на снимки, аудио и видео записи по време на концерта. Нарушителите ще бъдат помолени да напуснат залата, а записите и снимките ще бъдат изтрети.
10. Забранена е консумацията на храни и напитки в залата. Това може да става само през антракта във фойето на Концертен комплекс „България“.
11. Забранено е пушенето и използването на наркотични вещества в Концертен комплекс „България“.
12. При възникването на проблеми от всякакво естество публиката може да се обърне към ръководителя на разпоредителите или към Мениджър „Концертна дейност“ на Софийската филхармония.

Последвайте ни в социалните мрежи

@sofiaphilharmonic

@sofiaphilh

fb.com/sofiaphilharmonic

Sofia Philharmonic